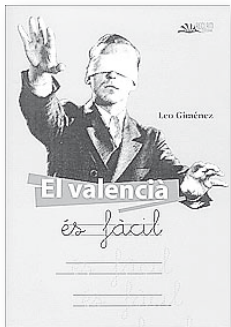

per Josep Palomero i José Miguel Segura

EL VALENCIÀ ÉS FÀCIL

de **Leo Giménez**
Editorial: **Reclam Editorial**
Alzira, 2016
Pàgines 253
Articles

L'autor és un activista de soca-rel, compromés amb el valencià en molts fronts, tant en l'àmbit laboral com en diversos projectes pràctics: recordem, per exemple,

les col·laboracions en Alzira Ràdio o els seus articles setmanals, arreglats ara en aquest volum, que fa molt de goig.

El conjunt recorda el clàssic 'Millorem el llenguatge' del mestre Enric Valor, i altres contribucions semblants, ja que la major part dels escrits estan enfocats a corregir castellanismes innecessaris, recuperar solucions genuïnes, restablir paraules desusades i plantejar reflexions sociolingüístiques. El to és didàctic i àgil, obligatòriament poc retòric i necessàriament breu, com correspon a una col·laboració pròpiament periodística que ara trobem ordenada i col·leccionada. El seu propòsit principal és aconseguir que els parlants s'identifiquen amb la seua llengua des de la perspectiva d'un valencià popular però correcte i digne, a base de proposar exemples convincents apartant-se deliberadament de l'elitisme i l'essencialisme que, per estranyesa, pot provocar l'abandó dels usuaris inconsistents i frívols. **JP**

NO EM TOQUEU EL COPI-RAIT

de **Domènec Marzà**
Editorial: **Tres i Quatre**
València, 2016
Pàgines 138
Narracions

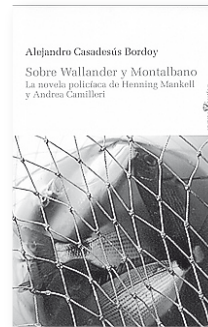
Les 18 narracions d'aquest últim llibre de l'autor borrianenc establert a Barcelona, plantegen diverses situacions en què els protagonistes són sempre llibres. Marzà aporta punts de vista francament

divertits i, en molts aspectes, bastant inèdits. Recorren principalment al recurs de la personificació, el lector veu com els llibres són éssers animats que es comporten com a actors de les històries en què es troben immersos. Dotats de vida pròpia, desperten la simpatia del lector i susciten més d'una reflexió sobre aquest univers d'històries impreses que, tal com es planteja en "Eh, Reader", ja conviuen competint cada vegada més amb la lletra electrònica.

L'autor ha elegit expressar-se en un registre molt comprensible, dúctil i directe, evitant circumloquis i exposicions recarregades, per la qual cosa la lectura resulta àgil, amena i humorística, sobretot quan recorre a la ironia, tant en els noms propis com en les situacions aparentment absurdes que recrea, com ara quan els personatges de ficció s'enfaden entre ells, quan fugen de les pàgines que protagonitzen o quan es revolten pels maltractaments dels usuaris. **JP**

SOBRE WALLANDER Y MONTALBANO

d'**Alejandro Casadesús Bordoy**
Editorial: **Objeto Perdido**
Mallorca, 2010 | Pàgines 282
Assaig

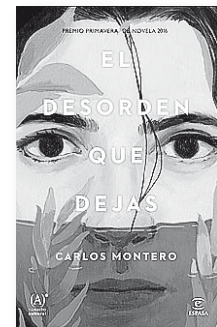

Resultat de la reelaboració d'un treball acadèmic anterior per part de l'autor, aquest assaig conté dues parts clarament diferenciades: la primera, més genèrica, ajuda el lector

a entendre els trets tècnics més característics de l'anomenada novel·la policíaca o de detectius sobre la base teòrica del postestructuralista francès Gerard Genette; la segona se centra en la producció narrativa, dins l'àmbit policial o detectivesc, de dues de les màximes figures de l'esmentat gènere a Europa: Henning Mankell i les seues novel·les protagonitzades per l'inspector suec Kurt Wallander d'una banda i Andrea Camilleri i els seus relats protagonitzats pel policia sicilià Salvo Montalbano per una altra. Dos dels autors que estan a dalt de l'actual "boom" de la novel·la negre-policia en general i que han ajudat a que aquests relats hagin adquirit l'estatus i la nissaga que posseeixen avui dia com una forma elaborada i lúcida de mostrar les clavegueres de la realitat i on es camufla la violència estructural de les nostres més o menys acomodades societats. Sens dubte, un estudi orientatiu de gran utilitat per als amants del gènere. **J.M.S.R.**

EL DESORDEN QUE DEJAS

de **Carlos Montero**
Editorial: **Espasa**
Barcelona, 2016
Pàgines 403
Novel·la contemporània

Mereixedora del Premi Primavera 2016 de novel·la, aquesta és una novel·la negra en tota regla. Amb això vull dir que el lector trobarà en ella tots i cadascun dels ingredients

d'aquest tipus de relats però, això sí, manipulats per una autor que sap el que es porta entre mans. La història està protagonitzada per Raquel, una professora de Literatura interina, destinada a un petit institut gallec on ha de substituir Víruca, l'anterior professora que segons sembla s'ha suïcidat recentment. Elements de la vida personal de la protagonista –la recent mort de la seua pròpia mare, algun escabrós episodi del passat, la situació inestable del seu matrimoni amb Germán– s'aniran conjugant amb la dimensió professional –uns alumnes de segon de batxillerat molt especials, la convivència amb la resta del claustre de professors, etc.– en un fil argumental que es va accelerant pàgina a pàgina de forma molt calculada per l'autor. Amb algun que un altre homenatge personal al llarg de la novel·la, estem davant un relat que es llegeix amb agilitat, sense més complicacions ni aspiracions que entretenir els lectors. **J.M.S.R.**

destaquem...

El desemparament d'un nen innocent davant la vida

JIMMY SULLIVAN

d'**Ian Cross**
Traducció: **Lucía Barahona**
Editorial: **Automática**
Madrid, 2016 | Pàgines 240
Narrativa estrangera

A 'La comedia humana' (**Acantilado**), **William Saroyan** se servia d'un adolescent de catorze anys per retratar una època convulsa com el període de la II Guerra Mundial. Homer Macauley, el protagonista, veu davant els seus ulls com s'esvaeix la innocència típica de la infància. La maduresa i els sense sentits criden a la seua porta, una porta que es veurà obligat a obrir per deixar entrar a aquests fantasmes de la nostra existència anomenats incongruència, decepció i horror.

En llegir 'Jimmy Sullivan', obra del neozelandès **Ian Cross** i editada per **Automática**, no vaig poder evitar pensar en certs paral·lelismes amb Homer Macauley, si bé el petit Jimmy no sucumbeix, no encara, a les decepcions de la vida adulta, ja que no és més que un nen l'únic desig del qual és tenir una bicicleta, jugar amb els seus amics Joe Waters, 'Piernas' Hope o 'Mocosos' Peters, anar a pescar amb el esparracat Jack 'el Sangriento' o sentir l'afecte d'uns pares que li marcaran de per vida, encara que ell no sigui conscient, no en la seua totalitat.

El lector assisteix al principi a la narració que el jove Sullivan ofereix de la seua vida als onze anys d'edat en la pacífica localitat costanera de

Raggleton, una vida en la qual és el primer de la classe d'un col·legi catòlic, en la qual no es rendeix davant cap rival, una vida que a poc a poc es va transformant sense ell pretendre-ho, ni entendre-ho. La família de Jimmy és una família com una altra qualsevol: un pare, una mare i una germana gran. Però, realment és així?

A poc a poc ens adonem que aquesta no és una història feliç, tot i la ingenuïtat d'un Jimmy que s'adonà que el seu pare és un borratxo, la seua mare una maltractada. És llavors quan el seu món feliç, ideal, s'esquerda, i ho fa de tal manera que en el seu afany per intentar comprendre culpabilitza Déu de tots els seus mals. El petit pateix atacs d'ira i por als que no troba sentit, no discerneix el bé del mal i això li pertorba, més quan la situació familiar es torna insostenible i tota la seua realitat llangueix.

Cross ofereix, per tant, un relat sobre la pèrdua i el sofriment, sobre el dolor i, sobretot, sobre la culpa, aquesta culpa que ens llastra i que és incapaç de protegir els innocents. **≡**

Eric Gras